

Den první: To byla sobota, den odjezdu. A já si vzpomněla, že jsem zapoměla koupit furminátor a ohařiska vyčesat, ať nezachlupíme penzion. A že teda pro něj sjeďu tramvají dvě zastávky do zveráče. A pak jsem si řekla, že s sebou vezmu rovnou i Tali. Je čas i prostor vyzkoušet, jak jí to půjde v naší "civilizaci" za dne. Krom pár záseků v rámci toho, že je tak trochu magor, to bylo super. Cestu tam i zpátky zvládla perfektně. Při vstupu do zveráče měla malinko problém. Asi ji Štajnidlo povídal o nebezpečných myších, co tam mají.? Ale nakonec to dala. A.... Byla i ovladatelná.

Koupila si od paní prodavačky dobrůtku a dívala se na "televizi". Dávali totiž přírodopisný dokument s názvem "Že života myší". V akváriu totiž právě měli myší partičku. Takže bylo "lehni a dívej se". Takový typický kynologický povel? Za trest jim chtěla sežrat chleba, co tam měli usušený. Pak rychle tramvají zpátky, dobalit, vyčesat a tradááá. Vyrážíme!!!! Nemohla jsem tomu furt věřit. Po tý době zmatečný a namáhavý, my fakt jedem na dovču. A na místo kde nás mají rádi a opečovávají nás. V duchu jsem se ptala sama sebe: "Jak to asi bude probíhat?" Předdovolenková páteční procházka klapla na výbornou, předodjezdovej nákup a jízda tramvají taky, tak to buď bude Tali hodně v pohodě a posune se v jejím vnímání smečky a sblíží ji to s námi ještě víc a nebo to bude děsnej propadák. Příjezd do Novohradek nedopadl nejhůř. Pro jistotu jsme kousek od penzionu zastavili u louky a dali Flekům možnost vypustit páru nahromaděnou sezením v autě. Už tady udělala radost a držela se u nás. A já si znovu řekla, že tady máme skvělou šanci vybodnout se na to, že musíme být furt ve střehu, o krok napřed a já nevím co ještě, a můžeme prostě jen tak být. A tím pádem i skvělou šanci tužit vztahy. A důrazně požádala Brtníka, ať učiní taktéž a hodí se do klidu. Jedeme tam, kde nás znají a vědí, že s sebou vezeme poděsa. Kdyby se něco vymklo, máme určitý zázemí. A dívala jsem se na docentku Talířovou, jak si poletuje loukou a poté se na zavolání dokohátá k nám a k autu. A když ji zaujme něco ve křoví tak .... tak i nakonec přijde. Konečně jsme dorazili!! Kraasa. Proběhlo bouřlivý přivítání a pro Fleky i seznamování. Rumíček všechny a všechno znal. Přivítat nás přišla i Michelle. Rumíček ji pěkně pozdravil a hoonem, hoonem, kde jsou ty koťátka, co tady mají. Tali byla za slušně vycho- vanou a byla uctívost sama. Ubytovali jsme se a mohli do společnosti. Tali ani nezlobila, byla jen víc než živá, zvláště jak přišli Mína s Mazánkem. To už byla živá hodné. □ I nám zazpívala. Když šli na kutě, hodila jsem přes postele deku, kterou jsem prosíravě vzala s sebou. A dobře jsem udělala, páč ty dva syčáci se tam drže nasáčkovali. Ale jinak byli vzorní a hlavně Fleky mě tím potěšili. Padlí jsme do peří a mohli čerpat sílu na druhý den.